

عنوان مقاله:

اثر کوید-۱۹ در ایفای تعهدات قراردادی: انحلال قرارداد و سقوط تعهد یا تعلیق

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و ملی مطالعات مدیریت، حسابداری و حقوق (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۸

نویسندگان:

حجت پاشائی - کارآموز وکیل پایه یک دادگستری

حمید والائی - وکیل پایه یک دادگستری

خلاصه مقاله:

گسترش ویروس کوید-۱۹ روابط حقوقی اعم از روابط بین دولت و شهروندان و روابط خصوصی و قراردادی بین شهروندان را متاثر کرده است. از همین رو در برخی از قراردادها به صورت مجزا طرفین قرارداد به بیماری مسری در بند فورس ماژور اشاره میکنند که این موضوع باعث می شود قرارداد در صورت وقوع و بروز بیماری مسری از حقوق قانونی طرفین محافظت کند. مقاله حاضر درصدد است با توجه به شرایط فعلی و وضعیت موجود برای بررسی این موضوع که، نقش کوید ۱۹ در تعهدات قراردادی چگونه است. نتیجه می گیریم، کوید ۱۹ را نمیتوان جزء آن بیماری-هایی قلمداد کرد که دفاع مشروع در برابر فرد مبتلا به آن بیماری را دارد، مباح تلقی نمود. البته در این مورد باید به صورت نسبی به اوضاع و احوال دفاع کننده نگاه کرد. کوید ۱۹ اگر ناشی از تقصیر متعهد نباشد و قابل پیش بین نباشد و امکان مقابله با آن نیز وجود نداشته باشد، فورس ماژور محسوب می شود. در مانحن فیه اگر اجرای تعهد به قیدمباشرت متعهد نباشد یا اینکه شرط اجرای تعهد از نوع شرط فعل باشد، بیماری کوید ۱۹ مانع اجرای تعهد نخواهد شد بلکه اجرای تعهد از طرف ثالث بخرج متعهد خواهد بود. همچنین بیماری کوید ۱۹ در تعهدات با موضوع وحدتمطلوب اگر فورس ماژور تلقی شود موجب انفساخ قرارداد خواهد شد اما در تعهدات با موضوع تعدد مطلوب اگر مانع یابیماری کوید ۱۹ موقتی باشد برای متعهدله دو راه وجود خواهد داشت که معامله را فسخ کند یا در انتظار بهبودی بیماری متعهد صبر و تعهد انجام بگیرد. در خصوص تعلق خسارات یا عدم تعلق خسارات نیز لازم بذکر می باشد که درمبحث نقض تعهد اگر منشاء نقض فورس ماژور تلقی شود موجب معافیت متعهد از خسارات نقض تعهد می شود.

کلمات کلیدی:

کوید ۱۹، فورس ماژور، قرارداد، حق حبس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1239120>

